

1ste Kvartal 1852. Revisionen har i Realiteten ikke fundet Noget at erindre imod den, og den indstilles saaledes til Billigelse. Den følgende Post angaaer en Overfridelse af 834 Rd. 16 $\frac{1}{2}$, der opløser sig i 2 Poster, 526 Rd. 64 $\frac{1}{2}$ til Capitainer paa eldste Gage og 307 Rd. 48 $\frac{1}{2}$ til Capitainlieutenanter. Dette hidrører fra den Praxis, hvis Rigtighed er meget tvivlsom og som i alt Fald ikke har udtrykkelig Hjemmel hverken i Armeeoragnisationsplanen eller i bestemte almindelige kongelige Resolutioner, at saasnart en Søofficer ansættes i en Post, hvortil der er normeret en særlig Løn enten under Marinen s. Ex. som Cadetchef, eller lønnes under andre Administrationsgrene, s. Ex. Krydstoldvæsenet, men desuagtet beholder sit Nummer i Marinen og atter kan indtræde i samme, bliver Posten ikke midlertidigen betragtet som vacant og Gagen bespæret; men for at fremme Avancementet lader man en Anden strax rykke op i samme, hvoraf Følgen bliver, at naar den vedkommende Officer atter indtræder i sit Nummer, saa vil der letteligen kunne blive et større Antal i de højere Charger, end normeret. Spørgsmaalet om Berettigelsen hertil kan forøvrigt være noget tvivlsom, da det ikke uden Foie er paaberaabt af Marineministeriet, at Finantsloven jevnfædes har bevilget begge Gager. Med Hensyn til de 577 Rd. 73 $\frac{1}{2}$ synes Sagen derimod at være aldeles i sin Orden. Det hidrører fra, at Overqvipagemesteren avancerede til Viceadmiral og dog vedblev sin Stilling som Overqvipagemester, og Spørgsmaalet er da blot, om Gagen skulde opføres paa Officeercontoen eller paa Holmens-Conto. Sagen har forresten hverken medført nogen Besparelse eller Meerrdgift, da han i personligt Tillæg havde det samme, som blev tilstaaet ham i den højere Charge. Den næste Post er en Udgift af 8 Rd. 32 $\frac{1}{2}$ til Academiets Chef. Den er en nødvendig Følge af den skete Forandring i Chefspostens Besættelse; det kunde være tvivlsomt, om den behøvede Anerkjendelse, men det kan i alt Fald ikke være tvivlsomt, at den bør billiges. Den 8de Post angaaer Udgifter til Divisionerne. Der er ved Vacance i de to Divisioners faste Mandskab bespæret 14,202 Rd. 24 $\frac{1}{2}$, hvoraf er anvendt 5,784

Rd. 48 $\frac{1}{2}$ til Overcomplete. Dette har ikke Hjemmel i Finantsloven og kommer kun frem af denne Grund. Det er en Selvfølge, at naar Ministeriet kan faae det samme Arbejde udført ved Overcomplete for en ringere Betaling, kunne vi ikke have Noget derimod at erindre; Posten indstilles saaledes til Billigelse. Det Øvrige af hvad der her er bespæret ved Vacance tilligemed alt Andet, hvad der paa disse Conti er bespæret ved Udbemanding, Sygdom og deslige, er anvendt til Dagløn til Haandværkere, som ellers skulde betales af Materialcontoen. Denne Materialconto spiller en særegen Rolle under Marinen, som neppe har været til Gavn for en simpel Regnskabsorden og en let Overstgt, da den betragtes som en Slags Hovedkasse, og der findes der en idelig Crediteren og Debiteren Sted derfra, som gjør det yderst vanskeligt at forstaae hele Sammenhængen. Jeg skal dog bemærke, at denne Anke kun skal være rettet mod Marinens Regnskabsformer, men det gjælder om sammes Bogføring, som om Sømandsprojekt, at det ikke er saa meget forstaaeligt for enhver Lindviet. Om denne Materialconto gjaldt tidligere den Bestemmelse, at Alt, hvad der bespæredes paa andre Conti, tilfaldt den, ligesom man derfra betalte hvad der manglede paa andre Conti. Det er efter denne Tradition, naar man har anvendt Besparelserne fra Divisionernes Conto til en Materialconto vedkommende Udgift, nemlig til Haandværkerne, og da der i det omhandlede Aarsaandt endeel Extraarbejde Sted, har det faste Mandskab behøvet en større Medhjælp udenfra, end det i Almindelighed er Tilfældet. Det er en Sum af 25,090 Rd. 73 $\frac{1}{2}$, der paa denne Maade er betalt noget udenfor Finantslovens Forudsætning, hvorved det dog maa bemærkes, at det først er i den paafølgende Finantslov, at den Form er indført, at der paa Divisionernes Conti fradrages visse Procenter paa Grund af Vacance, Sygdom og deslige Besparelser, som stadig kunne forudsættes at ville indtræde; men da dette ikke var Tilfældet ved det her omhandlede Finantsaar, giver Spørgsmaalet ikke Anledning til nogen videre Anke. Under den næste Post er udbetalt 175 Rd. og 175 Rd. og 87 Rd. 48 $\frac{1}{2}$ og 300 Rd. til